

גופין אותה תחת לירו של היכל כדי לשוחק
 מ"מ כיון דמחיקה זה לאו מטה הוא ושוב
 לא אמרי' בו כל העומד כמ"ס החוס' בכמה
 דוכתין אך לפי' בלא"ה מותרין הרמב"ם שפיר
 דלהלכה ק"ל שפיר דאין כותבין על עור
 בה"ט אך זה דרך פלפל והעיקר נלע"ד כמ"ס
 בפנים דפליגי בזה :

בעיקר

הדבר שכתבתי ח"מ שאלה על
 קדושת השם לכא' יש להעיר
 כיון דשם שנכתב שלא בקדושה מותר למחוק
 ח"כ השם הוא רק כשהוא בקדושה ח"כ בזה
 שישאל עליו הרי מבטלין מקדושת השם וזה
 גופא הוי מוחק את השם וכ"כ במק"א לענין
 שאלה בתרומה דיהי' אסור מלד מאבד (פי'
 לעיל סי' כ"ד) ומאחתי אח"כ שגדפס ס'
 אתוון דאורייתא מכבוד ידירי הרב הגאון
 מוהר"י ענגיל כ"י מצענדין כלל ט"ז העיר
 ג"כ בזה והוסיף דאפי' בפתח דהוי לנדר טעות
 ואגלמ"ל דל"ה תרומה כלל מ"מ אסור למיתשל
 עליו דהר"ז דומה למ"ס הב"י בס' רכ"ח
 דנדר הנאה מבני העיר אסור לישאל אלל
 חכם מבני העיר כיון דבזה נהנה אע"ג
 דלפי האמת קשמתיר הרי לא הי' אסור
 בהנאה כלל מ"מ הסיגר גופא חשיב הנאה
 ואסור להסיר לו וה"ה בתרומה דאסור לאבד
 את התרומה מקדושתה אסור לשאל עליו
 ע"ש שהאר"ך בזה ומוני' נלמוד דה"ה בקדושת
 השם אע"ג דמהני ב' שאלה מ"מ אסור
 למיתשל כיון דבזה מבטלו מקדושתו ה"ה
 מוחק את השם אך ח"כ יקשה לנו מנ"ל
 דבקדשים מהני שאלה לפנ"ש דלאו דל"ח כן
 כולל כל הקדשים ח"כ בכל הקדשים אח"י
 מותר למיתשל עליו הא עובר על ל"ח כן
 וא"ל דגלי קרא בשחופי חוץ דמהני שאלה ז"א
 דשחופי חוץ שאני כיון דבלא"ה אינו ראוי
 לר' שפיר מהני שאלה משא"כ בכל הקדשים
 ועכ"ל דזה אינו מיקרי מוחק את השם
 וכמ"ס לעיל לענין מאבד תרומה דזה אחד
 מגדרי התרומה דמהני ב' שאלה וה"ה הקדש
 וא"כ ח"כ רגס בקדושת השם מהני שאלה
 פשיטא דמותר ליתשל עליו ואין בזה משום
 מוחק את השם וע"י היטב נכ"ז כי הדברים
 חדשים ונכונים בעוה"י :

מסאכטעריו שליט"ה הנה עתה בא ידיר
 ספר עין יצחק נדפס מחדש מאת הגאון
 המפורסם מוהר"י אלחנן ש"ח וראיתי
 בחא"י ס' ה' אוקצ"ה העיר ג"כ כסדרת
 אדמיר הגה"ק שליט"א לומר דמגילת סוטה
 אדעתא דהכא ל"ק ורולה לת' בזה הא
 דהיתה נגזת תחת לירו של היכל אמנם
 לענין דה' ל"ע דדוקא בנמחה המגילה דאיכא
 אומדנא גדולה דלא רנה למחוק את השם
 בחנם ש"ך לומר אדעתא דהכא ל"ק משא"כ
 היכא דלא נמחה ל"ש לומר אדעתא דהכא
 ל"ק ובזה ח"ס מה שהעיר הג' המחבר מהא
 דמנחתה נשרפה ולא אמרי' אדעתא דהכא
 ל"ק ולכן כתבו בפנים דמדברי הירושלמי
 דס"ל דהיתה נגזת תחת לירו של היכל כדי
 לשוחק נראה דס"ל דהי' תנאי ממש וראיתי
 להג' הג"ל בספק"ע שג"כ העיר בזה דהי'
 בותב על תנאי והולך ג"כ בשיטת צריחה אך
 לא מלא מניח בפלגתה ב"ש וב"ה בשיעור
 המחיקה ע"ש ולמ"ס בפנים ח"ס הכל
 בעוה"י וע"ע שם בסק"א ולא עמדתי ע"ד
 בזה והעיקר כמ"ס בשילהי דברינו בת'
 הרמב"ם שהשמיט ענינו דגגיה תחת לירו
 של היכל הן אחת כי בדרך פלפול י"ל דלא
 כדברינו שכתבו בפנים דע"כ ראב"ש פליג
 בזה על הברייתא דהיתה נגזת תחת לירו
 של היכל דהנה באמת ל"ע סברת ר"ש דס"ל
 דמכיון דאת אומר למחיקה נהנה למה אינה
 בותב וכונתו דכמו דחזין דלענין טומאת
 ידים הקילו בו מכת הך סברא נקל בו ג"כ
 לענין הכתיבה יהי' מותר על עור בהמה
 טמאה ולכא' ההבדל מבוחר דטימאת ידים
 דהוא רק גזירה דרבנן סמכין ע"ז משא"כ
 לענין זה דנכתב על עור בהמה טמאה כיון
 דבאמת קדושה אית בה ח"כ מנ"ל להקל
 בסברא זאת וע"י בס' הג"ל אוקצ"ז שכ'
 באמת בסברא זו לתרץ דברי הרמב"ם שמהלק
 בין ול"ז אמנם נראה דר"ש לשיטתו דס"ל
 דכל העומד לעשות כעשוי' דמי ח"כ שפיר
 ס"ל לר"ש כיון דמגילת סוטה עומדת למחיקה
 כמחוק דמי ומותר לכתוב על עור בהמה
 טמאה וע"ז אמר ראב"ש כיון דעכ"פ יש
 מליאות שלא תמחק ח"א ח"ס אע"ג דגם אז